

Органъ на съюза на нештитъ Горски служители въ България.

Излиза два пжти месечно.

Редакторъ: РАФАЕЛЪ ИВАНОВЪ.

Редакция в „ГОРСКА ПРОСВЪТА“ — Габрово.

Абонаментъ въ предплата за година: за горски служители 24 лв., за не горски 30 лв.; обявления, реклами и пр. по 2 лв. на кв. см. снимки по 2 лв. на кв. см.

А. Кировъ.

ПО РЕЗОЛЮЦИЯТА

Обичайно и традиционно е при закриването на всъки единъ конгресъ да се вземе известна резолюция, съ която се открива духовния и материаленъ стремежъ на организацията и се посочва на обществото и отговорнитъ фактори, какви сж нейнитъ стремежи, какво е направила въ своето минало и какво и пристои да прави за въ бъдеще.

Съ нея извънъ целитъ на своя организационенъ уставъ тя подкрепя и чартае на своето управително тѣло, къмъ какви още борби и пжтища то трѣбва да води нейния животъ и да следи за тѣхнитъ постигване и реализиране.

На обждащия конгресъ управителното тѣло ще даде отчетъ; какво е направено за постигането на резолюцията; какво е постигнато и какво още предстои да се работи за нейното реализиране. Съ този си отчетъ управителното тѣло разкрива пжтя, по който е минала организацията и дава потикъ и тласъкъ на ония, които идатъ следъ тѣх да доизградятъ дѣлото на организацията.

Въ брой първи на нашия съюзенъ органъ „Горска Просвѣта“ е отпечатано отъ резолюцията, която е взета отъ делегатитъ на I-ия учредителенъ конгресъ на съюза.

Съ своята резолюция тѣ откриватъ предъ обществото, предъ отговорнитъ фактори, предъ своитъ дружества и неорганизиранитъ се очи горски служители; болкитъ, копнежитъ, идеалитъ и пжтя, къмъ който се стреми организационния животъ на организиралитъ се горски служители; какви сж тѣхнитъ искания отъ отговорнитъ фактори. Исканията въ резолюцията на горскитъ служители сж много малки и скромни. Въ нея тѣ не искатъ нищо повече отъ онова, което по законъ имъ се признава, което за най-голъмо съжаление имъ е било само признато и си е останало мъртва буква въ закона и на дѣло нищо не е било направено да се изпълнятъ тѣ права и подобри негово служебно положение.

Съ своята резолюция горскитъ служители повдигатъ справедливъ гласъ и молятъ отговорнитъ фактори да премахнатъ неправдата и крайно тежкото положение, съ което е потисната тѣхната служба и да се изпълнятъ ония постановления на закона, които се предвиждатъ за тѣхъ, а си оставатъ неизпълнени и забравени.

Въ чл. 44 отъ закона за горитѣ е казано: „Общинскитъ горски стражари се приравняватъ по всичко къмъ държавнитъ горски стражари, на тѣхъ се даватъ всички ония прибавки, които се предвиждатъ съгласно чл. 43 отъ закона за горитѣ, сжщо и порционнитъ пари“.

Но така ли е въ сжщностъ? Нѣма служител въ тази страна, който да е поставенъ тѣй зле, както е

поставенъ общинския горски стражаръ! Съ неговата сждба си играятъ общински съвети, кметове и партизани; безпирно той е тормозенъ и гоненъ отъ най-голъмото до най-малкото партизанско величие; за неговото гонение и уволнение се разбѣгватъ и народни представители.

Около общинския горски стражаръ се привлича умѣтъ — духътъ на всички партизани, като че ли тѣхната партизанщина и обществена дейностъ извънъ гонението на общинския горски стражаръ не може да се издигне въ друга по-голъма обществена дейностъ и борба и донесе на тази страна друго по-голъмо благоденствие и полза отъ уволнението на единъ общински горски стражаръ или тѣхния умъ и духъ можи да измѣри своитъ сили и действителностъ само съ гонението и тормозението на общинския горски стражаръ и съ това да издига себе си и да се проявява предъ своитъ избиратели и съ партизани, като мощни и силни фактори въ тази страна, че сж властни и силни да разполагатъ съ сждбата на всички, а най-много съ сждбата на общинския горски стражаръ, съ сждбата на най-беззащитния и нископоставения служажъ.

Горко! Горко вамъ общественици, народни избраници и партизани, които мислите чрезъ гонението на общинския горски стражаръ, съ гонението на най-слабия и беззащитния да затвърдите своето положение и да испъквате, като крупни влиятелни партийни и други обществени личности.

Горко! Горко вамъ, но оие по-горко на този народъ, на който вие сте поели да ржководите сждинитъ, щомъ вашитъ партийни и обществени идеали не сж по-дейни и възвишени отъ тия за преследване и уволнение на единъ беззащитенъ общински горски стражаръ, въ което уволнение и гонение вие влагате стрѣвъ и амбиция, сила и мощъ много по-голъми отъ тия, ако поискате звездитъ отъ небуго да смъкните или да заработите за благоденствието и щастието на тоя народъ, а вие се задоволявате само въ самозадоволствието, че сте силни и властни да гоните и уволнявате тия, които въ своята служба освенъ болки, скръбъ, мизерия и огорчение нищо друго не познаватъ.

Когато дойде време да се гласуватъ общинскитъ бюджети членове и секретаръ-бирничитъ се разтичатъ по-ходатайство, бѣгатъ тукъ и тамъ да имъ се повишатъ заплатитъ и притурятъ къмъ тѣхъ нови прибавки и командировачни пари, а за заплатата на общинския горски стражаръ, да му се предвиди и исплати поне така, както закона я предвижда, никой не се замисля и не го прави на въпросъ, на неговата молба при гласуване на бюджета да се има грижа и за неговата

заплата му отговарятъ: „То не е наша работа; по заплата и категория вие се приравнявате къмъ държавнитъ горски стражари, по тѣхната категория ще ви се исплати, а когато дойде редъ да се исплаща неговата заплата той е лишенъ отъ всичко. Въпреки постановленията на чл. 44 отъ закона за горитѣ; въ колко общини днесъ има предвидени порциони фуражни пари за общинския горски стражаръ; отъ колко общини му е исплащано редовно? Минаватъ месеци безъ да получи авансъ или заплата! Съ какво тогава той ще може да се издържа и да живѣе, когато заплата не му се исплаща съ месеци?“

(Следва).

Назначението на горската стража и нуждата отъ курсове за подготовката имъ.

За стопаниването, пазенето, експлоатацията и пр. горитѣ у насъ, се назначаватъ нужното число гор. стражари.

Тия лица които заематъ, или ще заематъ на ново тая длъжностъ, предварително трѣбва да бждатъ подготвени, т. е. да иматъ извѣстно познание въ тая областъ. Слава Богу, за сега между гор. стража въ цѣлата ни страна едва ли има 10% хора съ такава подготовка, било то свършили нисшето горско училище, горски курсове (каквито имаше едва две години поредъ), или пжкъ практики, останалата частъ 90% сж лица, почти хванати отъ пжтя (отъ наши?) и поставени да пазятъ горитѣ — найценното богатство на държавата.

Отъ горския стражаръ, по силата на закона за горитѣ и нарежданията, се изисква да знае много нещo, а той (болшинството отъ горскитѣ), както казахъ абсолютно нищо не знаятъ вмѣсто полза, пренася вреда, както лично на себеси, така и на гората която пази.

Закона предвижда за тая служба лица, съ завършено най-малко образование (IV отделение), да може добре да чете и да смѣта т. е. да знае поне четиритъ аритметически действия (събиране, изваждане умножение и дѣлението) тѣй като, ежедневно има случаи да пише актове, да изчислява кубатура на отдѣлни и струпани въ стѣнжини дървени материали, да изчислява квадратура, на изкоренени или уничтожени пространства гора и др.

За това всъки единъ кандидатъ, който пожелае да заемне длъжността горски стражаръ, трѣбва самъ лично да представи документитъ си, заедно съ заявление написано саморжчно отъ него, на Лесничея: последниятъ пжкъ трѣбва да го постави отчасти на единъ малкъ испитъ; за четене, писане, смѣтане, изчисляване на кубическо и квадратно съдържание на известни предмети и пр. и следъ като се увѣри въ неговото знание и разбираене въ най-елементарнитъ работи, тогава само да го представи за назначение, а следъ като се получи заповѣдта му утвърдена отъ Район. гор. Инспекторъ, лесничея е длъженъ пакъ да го извика, тогава пжкъ да му даде нужнитъ наставления и уптвания по служдата; (по приемане участъка когото ще пази, по охраната на гората, по откриване нарушенията и съставяне актове въ разнитъ случай и пр. следъ това да го изпрати да встѣпи въ длъжностъ.

Отъ така подготвения гор. стражаръ още въ самото му начало, може да се изисква и очаква добра и полезна по службата му работа.

А така ли става въ днешно време у наши? Съвсемъ не, а тъкмо обратно. Открие ли се ваканция въ нѣкоя община за горски стражаръ, по едни и др. причини, лесничея възъ основа забележка II на чл. 52 отъ закона за горитѣ, предписва на кмета, да му представи подходящъ кандидатъ за назначение, (че то работа на кмета лие, да познава подходящитъ за гор. стражари лица?) и кмета тѣкмо и това чака. Представя документи на извесно нему лице, но и на лесничея, придружено съ заявление на кандидата, писано на пишуща машина, или отъ писаръ въ общината, и подписано само отъ кандидата, да може добре да едно съ преписъ отъ общинското решение за одобренieto му, безъ да се явява лично при лесничея да го види и, последния му изпраща на район. гор. инспекторъ за назначение. Следъ връщане заповѣдта обратно въ лесничейството, лесничея пакъ не го извиква да му даде поне тогава нуждитъ наставления и да го види що,

за човък е, но праща преписъ отъ заповѣдта на кмета за привеждането ѝ въ изпълнение и съ това се свършва всичката процедура.

Така назначения гор. стражаръ започва да изпълнява една много важна служба, безъ да разбира нещто отъ нея, но какъ? По своему, или както му кажатъ неговитѣ представители - ходатаи, на които въ ржцетѣ той вече е пленникъ. Следъ известно време, като се констатира унищожението на горитѣ които пази така назначения гор. стражаръ (както това става съ Караачкигѣ и други въ Балбунарско), почватъ да се дирятъ виновницитѣ тамъ, гдето ги нѣма, а ако се посегне къмъ уволеннито на такъвъ негодяй - гор. стражаръ, застѣпватъ се веднага силнитѣ на деня за него (по-неже билъ тѣхенъ и на кмета човѣкъ) и ставатъ причина за задържането му, та за това горитѣ ни сж достигнали до това окаяно положение.

За да тръгнатъ работитѣ по отношение охраната на горитѣ ни, въ нормалния и законенъ пътъ, зависи много отъ най дребнитѣ горски служители, на които въ ржцетѣ се повѣрватъ самитѣ гори, но не по малко и отъ тѣхнитѣ най-близки началници - лесничейтѣ, отъ които зависи и назначението и уволеннито имъ, тѣ трѣбва да подбиратъ горската стража, а не други, не отговорни за службата имъ лица, кметове и общински сѣветници; да се назначаватъ по способностъ, а не партизански и да се уволяватъ по доказана вина или престѣпление, а не по искансто на тогава или оногова, на които горския е съставилъ актове за извършен отъ тѣхъ, или синоветѣ имъ нарушения. (Какъвто е случая съ Д. Аблановския кметъ).

Щомъ ако не се постѣпва така въ бждаше, казвамъ, че напрасно е всичко писано въ закона, по книги и списания, напрасно се изразходватъ суми за издрѣжка на персоналъ, все ужъ за подобрене горитѣ, но да имъ се тури единъ черъ кръстъ и да се очаква благодатъта божия.

За да се премахне коренно тази изживяла въкътъ си практика, би трѣбвало да се устроятъ най малко едно-мѣсечни курсове къмъ всѣко лесничейство, за подготвяне предварително хора за тая нисша горска служба (горски стражари) презъ които курсове да преминатъ и всички назначени до сега такива и, издрѣжалитѣ изпита по опредѣлената програма курсисти, да се оставятъ на служба, а останалитѣ неспособни и неграмотни (турци и др.), веднага да се премахнатъ (уволнятъ) и се заместятъ съ способнитѣ, а не представени отъ кметове и др., но по заслуга.

Въ тия курсове трѣбва да се засегаютъ и преминатъ съ курсиститѣ следнитѣ предмети:

1. Какъ се развѣждатъ горитѣ по естественъ и искусственъ начинъ;
2. Горски разсадници (устройството имъ, събиране на гор. семена, засѣването имъ,

отгледване на фиданкигѣ, разсаждането имъ и др.).

3. Охраната и експлоатацията на горитѣ и разнитѣ видове дървевни породи;

4. Опредѣляне на сечища (турнусъ, етапъ, и др. лесовѣдски термени, какво значение иматъ).

5. Изчисляване куб. съдържание на отдѣлни и въ стѣжини дървени материали и квадратното съдържание на плоскости;

6. Писане, четене, смѣтане, съставяне на актове по нарушението на закона за горитѣ, лова и рибарството;

7. Отношение на гор. стражари къмъ населението, началството и други лица и обноснитѣ имъ

8. И други, каквито отдѣленито за горитѣ, или Район. Гор. Инспектори и Лесничейството, намѣрятъ за добре.

За постигане всичко това, което е навременно и належащо, съюза на горскитѣ служители въ България, трѣбва енергически да се застѣпи предъ Отдѣленито за горитѣ, и иска да се наложи на Г. Г. Лесничей и Район. Гор. Инспектори, да подготвятъ такива курсове къмъ всѣко Лесничейство, както това става съ полицейската стража, още презъ н. г. и да следватъ систематически за напредъ всѣка година, та при назначаване на горски стражаръ, който не е преминалъ презъ такъвъ курсъ, да не се приема и назначава на служба

Тази инициатива трѣбва да се поеме и подкрепи отъ всички колеги и горски дружества и се настоява за реализирането ѝ.

Ст. Митевъ,

Председ. на Гор. Д-во „Русен. Дели-Орманъ“, бившъ дългого старши гор. стражаръ.

Горитѣ възбуждатъ любовъ къмъ родното мѣсто, облагородяватъ чувствата, укрепяватъ характера и обогатяватъ духа на човѣка.

Стара пѣсень на новъ гласъ.

Съ влизането на новата финансова година 1929/1930 се прокара една нова таблица по заплатата на служащитѣ при изборнитѣ учреждения, съ която таблица заплатитѣ на сжщитѣ служители се приравнява съ тая на държавнитѣ служители и като тѣй и заплатата на общинския горски стражаръ се приравнява на 1180 лв. месечно за х. класъ, тѣй както е на държавния горски стражаръ, обаче все се намиратъ управляющи въ общинитѣ които и сега използватъ момента на старото положение, когато едно време служителитѣ при общинитѣ сж ги пазарявали като слуги и му предлагатъ тия пазарлъци и ако желае да служи ще служи, ако не търсятъ други които се съгласяватъ и служатъ за толкова, колкото е угодно на управляющитѣ въ общината (общинскитѣ сѣветници).

При нащо лесничейство въ целата околия се е намерила една община Х. която е напра-

вила пазарлъкъ съ общинския си горски стражаръ относно съ предвиждане на заплатата му

Предложениято е било такова: въ общината е предвидено да иматъ 1 общински горски стражаръ и 3 полски пазачи и за да се предвиди заплатата на всички служащи съгласно таблицата било решено: една отъ полскитѣ да се уволни и да останатъ числящи се по книга 2 полски и горския стражаръ, като тия трима служители които се числятъ по книга да отдѣлятъ отъ заплатата си и я даватъ на третия полски който е уволенъ, но въ сжщностъ ще си изпълнява службата и ще получава заплатата отъ другитѣ трима служащели включая горския стражаръ. На всичко това общинския горски стражаръ се съгласява, като за това нѣма да правятъ никакви формални уговорки, а просто всичко е станало на устни пазарлъци.

Отъ една страна, ако погледнемъ сж виновати тия общински управници, които сж правили тоя пазарлъкъ, а двама по-виноватъ е горския стражаръ за гдето приема тия предложения съ устни условия.

Общинскитѣ сѣветници, когато стане въпросъ предъ властѣта казватъ, че ние ще плащаме на горския стражаръ съгласно таблицата и закона за горитѣ, а той, общинския горски стражаръ, каквото иска такова да прави съ заплатата си.

Съ тая негова постѣпка на горския стражаръ, правишото да се връщаме назадъ за това, което до сега е спечелено съ много трудъ относно за подобрене на заплатитѣ имъ и ако всички общински горски стражари приематъ да служатъ при такива пазарлъци, то не ще има нужда да се вика толкова за подобрене на заплатитѣ на общинскитѣ горски стражари.

При всѣко общинско управление има служащи писари и секретарь-бирници, които влизатъ въ организацията на служителитѣ при изборнитѣ учреждения, които сами тѣ не трѣбва да допускатъ да ставатъ подобни пазарлъци по заплатитѣ на служителитѣ имъ, защото може би това утрѣ ще сполетя и тѣхъ.

Но да се запитаме сами ние служителитѣ по горитѣ, които днешъ се организираме и съставяме дружества за извоюване права за подобрене на заплатитѣ ни и редъ други подобрения, какво би станало, ако такива се явятъ много общински горски стражари и пожелають да правятъ подобни пазарлъци и служатъ съ една нищожна заплатата, тогава не би имало нужда отъ подобни дружества, защото право да си кажа, че не отъ всички служащи може да стане сдружаване. Ние служителитѣ по горитѣ, едни такътъ, а други разтѣкаватъ, за доказателства ще има да истѣнка много други примери съ факти, но това ще бжде по-после, защото това става отъ самитѣ насъ горски служители, които едни искатъ да се наложатъ посредствомъ своето служебно положение, което заемаатъ въ лесничейството и да натискатъ друга-

ритѣ си горски служители, членове на дружеството.

гр. Севлиево, 11. IX. 1929 г.

Ив. Московъ

За унищожението на горитѣ отмищаватъ, заслужено сѣднитѣ полета.

Охраната на горитѣ е охрана на народното здраве

Изъ живота на съюза.

Забавянето съ утвърждаването на устава безпокоеше извънредно много постоянното пристъствие на съюза, а така сжщо отчайваше организиранигѣ служители въ провинцията. Всѣки би го отдалъ на недеятелностъ отъ страна на избиранигѣ начело на съюза. Но ако добре се проследи живота на сжщия ще се забележи, че много е работено, искано, но по една или друга причина устава се бави зъ Министерството на Земледѣлието—имено това безпокоеше управата на съюза. Председателя на сжщия свика на 21 Септемврий н. г. управителния сѣветъ на заседание по свръзка съ утвърдението на устава и изработването на съюзния календаръ. Точно на опредѣлената дата сѣвета се събра на заседание и почна своята работа. Даденъ бе календаръ на художникъ за изработване скици отъ сжщия, която бе подобрена, следъ това се разгледа устава, който бе утвърденъ отъ Министерството още на 18 Септемврий. Настоятелството реши да се отпрати окръжно до дружествата да започнатъ събирането веднага на членски вноски за съюза, а така сжщо да дадѣтъ сведение, колко календаря може да пласира всѣко дружество, за да се знае при поржчката колко въ по-вече да се поржчатъ. Като иматъ въ предвидъ дружествата, че съюза не разполага съ никакви средства, а такива сж нужни, нека се разпоредятъ и изпълнятъ окръжното. Да се има въ предвидъ и това, че колкото по-рано излезе отъ печатъ календаря, толкова по-бързо се разпродава.

Отъ Н-вото на Съюза.

ХРОНИКА.

Настоятелството на съюза на нисшитѣ горски служители въ България е имало първото си редовно заседание въ София на 21 Септемврий н. г.

Устава на съюза на нисшитѣ горски служители въ България е утвърденъ съ предписание № 12696 отъ 18. IX. 1929 г. на Министерството на Земледѣлието и Държавнитѣ Имоти.

Председателя на съюза поканва съ окръжно дружествата на нисшитѣ горски служители въ България, веднага да изпълнятъ окръжното му, като изпращатъ направо на секретарь-касиера А. Тодоровъ, Лесничейството София всички събрани членски и др. вноски за съюза.

Събирането на членскитѣ и други вноски, ще става отъ 1 Септемврий н. г. до края на месецъ Мартъ 1930 год.

За въ бждаше всичко що се отнася до редакцията, като дописки, обявя, некролози, абонаментни списъци за абонати и сумитѣ по тѣхъ, ще се изпращатъ направо до редакцията на в. „Горска Просвѣта“, Габрово, а останалитѣ суми до съюза—София.